

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/160/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117234191
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5117234191.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: Q. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX., H., o zaplatenie 475,94 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 4Csp/250/2017-193 zo dňa 13.03.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol a vo výroku o nároku na náhradu trov konania **z r u š u j e** a vec mu v tomto rozsahu **v r a c i a** na nové konanie a rozhodnutie.

Vo zvyšku sa rozsudku súdu prvej inštancie nedotýka.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zastavil konanie v časti uplatneného nároku na zaplatenie sumy 89,26 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne **z o s u m y** 4,90 eur od 25.02.2016 do zaplatenia. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 295,14 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne, a to **z o s u m y** 45,37 eur od 26.11.2015 do zaplatenia; **z o s u m y** 32,31 eur od 29.12.2015 do zaplatenia; **z o s u m y** 23,71 eur od 26.01.2016 do zaplatenia; **z o s u m y** 25,69 eur od 26.02.2016 do zaplatenia; **z o s u m y** 19,30 eur od 30.03.2016 do zaplatenia, **z o s u m y** 148,76 eur od 26.04.2016 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 30,40 %.

2. Nárok žalobcu súd prvej inštancie posudzoval podľa ustanovení § 297 písm. b), § 219 ods. 3 CSP, § 43 ods. 1 písm. a), ods. 12 písm. a), b), § 44 ods. 1, 2 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 52 ods. 1, § 517 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, ods. 4 písm. k), ods. 5, § 53a ods. 1, § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

3. Podľa súdu prvej inštancie je nepochybné, že žalobca právo na zmluvnú pokutu odvíja od ustanovenia § 544 ods. 1 OZ a od spotrebiteľských zmlúv, ktoré ako typové zmluvy sú uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy, a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje. Nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 OZ). Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách, žalobca menil len výšku zmluvnej pokuty. Zmluva o poskytovaní verejných služieb v zmysle § 43 zákona je svojím charakterom občianskoprávnou zmluvou, hoci v Občianskom zákonníku nie je výslovne uvedená ako spotrebiteľská zmluva. Súd prvej inštancie poukázal na to, že na záväzkovo-právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, založený predmetnou zmluvou o pripojení, v znení jej dodatku, sa bez akýchkoľvek pochybností vzťahuje úprava spotrebiteľských zmlúv, zakotvená v právnom poriadku SR v

ust. § 52 a nasl. OZ. Ďalej konštatoval, že ust. § 53 OZ sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné (uznesenie Ústavného súdu SR z 24.02.2011, IV. ÚS 55/2011 „pokiaľ je však zmluvná podmienka v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória i prax navyše označujú za fakticky nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“). Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa, a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 5 OZ). Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často, vzhľadom na ich právnický jazyk a ich rozsiahlosť nemá možnosť či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. V praxi je totiž zmluva predkladaná žalobcom vo formulárovej podobe s vopred určenými podrobnými podmienkami a nemožnosťou ich akejkolvek zmeny, čo vedie spotrebiteľa k vyvodu záveru o nemožnosti ovplyvniť znenie zmluvy, ak chce s dodávateľom vstúpiť do zmluvného vzťahu. Tento fakt je ešte viac umocnený skutočnosťou nedostatočného časového priestoru pri samotnom akte uzatvárania takejto zmluvy a použitia nevýrazného malého písma hraničiaceho s čitateľnosťou, ktorým sú zobrazené významovo závažné ustanovenia zmluvy. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv (v aplikačnej praxi súdov sa používa aj pojem typová, štandardná, adhézna zmluva), ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. Súd prvej inštancie sa ďalej zaoberal otázkou (ne)prijateľnosti dojednania predmetnej zmluvnej podmienky, na základe ktorej si žalobca uplatňoval právo na zaplatenie sumy 180,80 eur po čiastočnom späťvzati žaloby 96,53 eur. V kontexte uvedeného súd prvej inštancie pokladal za potrebné vyjadriť k otázke individuálneho dojednania uvedených zmluvných podmienok v dotknutom ust. bode 3 dodatku k zmluve zo dňa 22.10.2015, uzavretého medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom. Konštatoval, že za individuálne so spotrebiteľom zo strany dodávateľa dohodnutú zmluvnú podmienku možno považovať len takú, ktorej obsah bol predmetom rokovaní medzi zmluvnými stranami v procese jej kontraktácie a jej znenie bolo napokon spoločným konsenzom oboch zmluvných strán, vyplývajúcim z týchto rokovaní. Inými slovami povedané, na to, aby mohla byť zmluvná podmienka považovaná za individuálne dojednanú medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy, nestačí len to, aby spotrebiteľ mal možnosť s vopred dodávateľom pripravenou a formulovanou podmienkou, či už vyjadriť svoj súhlas, alebo svoj nesúhlas, a to či už začiarnutím takejto možnosti vo vopred pripravenom formulárovom texte zmluvy, alebo svojím podpisom pod takýmto textom, ale aby ešte v samotnom procese kontraktácie bol schopný pochopiť jej význam a následne bez akýchkoľvek ďalších podmienok sa mohol rozhodnúť, či takúto podmienku prijíma alebo nie. Len takýto výklad podľa názoru súdu korešponduje so znením, zmyslom a napokon aj cieľom právnej úpravy, zakotvanej v cit. ust. § 53 ods. 2 OZ, ako aj v ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993. Žalobca však takýto spôsob kontraktácie dotknutej zmluvnej klauzuly o zmluvnej pokute v danom prípade nepreukázal, neuniesol dôkazné bremeno podľa ust. § 132 ods. 1 CSP, v spojení s cit. ust. § 53 ods. 3 OZ, ktoré prezumuje vyvrátenú právnu domnienku o tom, že zmluvné dojednanie v spotrebiteľskej zmluve sa nepovažuje so spotrebiteľom za individuálne dojednané, ktorú právnu domnienku môže dodávateľ vyvrátiť, ak preukáže opak. Súd prvej inštancie preto žalobu v časti o zaplatenie sumy 96,53 eur, titulom zmluvnej pokuty zamietol.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca proti výroku, ktorým súd žalobu v časti o zaplatenie 96,53 eur s príslušenstvom zamietol. Namietal, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a zároveň rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ďalej dôvodil, že vo veci nebolo nariadené pojednávanie a žalobca tak nemal reálnu možnosť vyjadriť sa k otázke, ktorú súd vyhodnotil ako spornú. Nakoľko súd prvej inštancie považoval uplatnenie zmluvnej pokuty za sporné, mal v zmysle ustanovení CSP nariadiť vo veci pojednávanie, čo však neurobil, čím došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces v zmysle čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V zmysle § 297 CSP, ak súd nenariadil pojednávanie, znemožnil tým žalobcovi uskutočňovať svoje procesné práva, nakoľko žalobca mal za to, že skutkové tvrdenia sú nesporné v zmysle § 151 ods. 1 CSP. Žalobca tiež zdôraznil, že žalovaný sa vo veci žiadnym spôsobom nevyjadril, a teda bol v konaní ako strana sporu pasívnym. Procesná pasivita žalovaného sa prejavuje tým, že si neplní základné povinnosti sporovej strany, a nakoľko žalovaný predmetné dojednanie o zmluvnej pokute

nijakým spôsobom nerozporoval, žalobca má za to, že je nutné túto skutočnosť považovať za nespornú. V prípade, ak prvostupňový súd vyhodnotil otázku ohľadom zmluvnej pokuty ako spornú, mal obligatórnu povinnosť v zmysle § 297 CSP nariadiť vo veci pojednávanie. V uvedenej súvislosti poukázal aj na závery rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co 153/2018 zo dňa 12.02.2019. Ďalej uviedol, že právny predchodca žalobcu a žalovaný si dohodli zabezpečovací inštitút zmluvnej pokuty pre prípad porušenia záväzku viazanosti, ktorý je definovaný v bode 3 dodatku a ktorý okrem iného podľa písm. c) tohto odseku je: nezaplatenie ceny za poskytnuté služby účastníkom do 45 dní po splatnosti, na základe ktorého vznikne podniku právo na odstúpenie od zmluvy. Záväzok účastníka riadne a včas platiť cenu za poskytovanie služieb je definovaný aj v bode 1 písm. b) dodatku. Žalovaný sa teda dostal do omeškania s platením faktúr za služby poskytované právnym predchodcom žalobcu, čo je zrejme aj z uplatneného nároku, ktorého prevažnú časť predstavujú neuhradené faktúry za poskytnuté služby. Z uvedeného je zrejme, že žalovaný porušil svoje povinnosti poskytnúť žalobcovi zmluvne dohodnuté protiplnenie, t. j. neuhradil faktúry za poskytnuté služby riadne a včas. Súd však toto porušenie zmluvných povinností vôbec nezohľadnil. Odôvodnenie napadnutého rozsudku absolútne nereflektuje požiadavku ust. § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Súd prvej inštancie však pristúpil k hodnoteniu predmetnej podmienky v čisto všeobecnej rovine, keď sa nezaoberal nárokom na zmluvnú pokutu s ohľadom na konkrétne okolnosti, t. j. skutočne nárokovanú výšku zmluvnej pokuty vo vzťahu k výške dlžnej sumy, časové obdobie, v ktorom bol žalovaný v omeškaní, závažnosť porušenia povinností a pod. Preto navrhol zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie tak, že odvolací súd vyhovie odvolaniu, resp. zruší rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a vráti vec na ďalšie konanie.

5. K podanému odvolaniu sa písomne žalovaný nevyjadril.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol a vo výroku o trovách konania postupom podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo zvyšku sa rozsudku súdu prvej inštancie nedotkol, nakoľko nebol napadnutý odvolaním.

7. Odvolanie žalobcu, ktorým namietal aj porušenie práva na spravodlivý súdny proces, je dôvodné. Súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

8. Podľa ustanovenia § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

9. Právo na spravodlivý proces v sebe obsahuje umožnenie strane sporu realizáciu tých procesných práv, ktoré jej zákon priznáva. O takéto nesplnenie procesných podmienok ide vždy, ak išlo o postup nesprávny (posudzované z hľadiska zachovania postupu súdu určeného zákonom, alebo ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi) a ak sa postup súdu prvej inštancie prejavil v priebehu konania, ale najmä pri rozhodovaní. Obsah práva na spravodlivý proces tvorí predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákazu ľubovôle, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, ako aj právo na preskúmanie rozhodnutia.

10. Pokiaľ žalobca namietal, že súd prvej inštancie vopred neoznámil, že niektorú časť zmluvy bude posudzovať ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, znemožnil mu uskutočňovať jemu patriace procesné práva, a to i napriek tomu, že sa jedná o tzv. „bagatelný spor“ podľa ustanovenia § 297 písm. b) CSP, odvolací súd sa s touto námietkou stotožňuje. Podľa odvolacieho súdu postupom súdu prvej inštancie podľa citovaného ustanovenia, keď vo veci nenariadil pojednávanie, došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Ust. § 297 písm. b) CSP umožňuje nenariadovať pojednávanie, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur.

12. Je nepochybné, že súdená vec, vzhľadom na predmet konania, ktorý nepresahuje sumu 1.000,- eur, je považovaná za tzv. „bagateľný spor“. Nie vždy ale rozhodnutie veci bez nariadenia pojednávania prichádza do úvahy, výklad a aplikácia citovaného ustanovenia musí byť v súlade s ostatnými súvisiacimi ustanoveniami CSP tak, aby bola zabezpečená ochrana ohrozených, alebo porušených práv a právom chránených záujmov, spravodlivým a účinným spôsobom tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty (čl. 2 ods. 1 CSP). Citované ustanovenie bolo zaradené do CSP v súvislosti so snahou zrýchliť a zefektívniť konanie, keď bola súdu daná možnosť, nie povinnosť rozhodovať aj bez nariadenia pojednávania za splnenia zákonom stanovených podmienok. Aj keď to priamo z textu zákona nevyplýva, účelom prijatia citovaného ustanovenia bolo zjednodušiť procesný postup súdu iba v jednoduchých veciach, v ktorých sa súd stotožní so žalobným návrhom a vyhovie mu. Bolo by v rozpore s účelom tejto normy zamietť tento návrh čo i len čiastočne bez nariadenia pojednávania. Preto ak súd dôjde k záveru, že po splnení formálnych predpokladov na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania by bolo potrebné žalobný návrh alebo jeho časť, alebo niektorý z uplatnených nárokov zamietnuť, vo veci je potrebné nariadiť pojednávanie.

13. Základom pre rozhodnutie súdu v prípade nenariadenia pojednávania sú nepochybné listinné dôkazy predložené stranami sporu. V prípade akýchkoľvek pochybností, rozsudok bez pojednávania nie je možné vydať. Vo veci možno rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených stranami sporu bez toho, aby sa nimi vykonávalo dokazovanie. Súd sa oboznámi len s listinami a ak z nich vyplynie tvrdený skutkový stav a právne posúdenie, môže ich vziať za základ svojho rozhodnutia vo veci samej. Ak súd vo veci rozhoduje bez ústneho pojednávania, nemožno hovoriť o vykonávaní dokazovania. V tomto prípade sa totiž súd iba mimo pojednávania, bez prítomnosti strán konania oboznamuje s obsahom predložených dôkazov.

14. Odvolací súd sa stotožňuje s odvolacou námietskou odvolateľa v tom, že pokiaľ súd prvej inštancie vyhodnotil časť zmluvy ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, porušil právo na spravodlivé konanie tým, že úmyslom zákonodarcu bolo vždy umožniť strane sporu, v ktorom má byť posudzovaná zmluvná podmienka (i keď jej znenie nie je uvedené vo výroku rozhodnutia) z hľadiska jej prijateľnosti, resp. platnosti umožniť, aby sa k jej posudzovaniu súdom pred samotným rozhodnutím vyjadrila, k čomu v danom prípade nedošlo. Navyše aj z ustanovenia § 297 písm. b) CSP je zrejmé z prvých dvoch znakov, a to jednoduchého právneho posúdenia veci a nespornosti skutkových tvrdení strán, aby pojednávanie nebolo potrebné nariadovať v zásade v takých sporoch, kde nie je potrebné dokazovanie a nie je nevyhnutné ústne pred súdom prejednať argumenty strán týkajúce sa právneho posúdenia veci.

15. Postup súdu prvej inštancie sa javí odvolaciemu súdu ako nepredvídateľný, prekvapivý, čo je v rozpore aj s právom strany na spravodlivý súdny proces. Z dôvodu potreby predvídateľnosti postupu súdu boli do CSP včlenené viaceré ustanovenia. Medzi nimi aj ustanovenie § 181 ods. 2 CSP, keď sa upravil postup súdu vo vzťahu k nesporným skutočnostiam a sporným skutočnostiam, ako aj predbežného právneho posúdenia veci. Uvedené ustanovenie vnieslo do kontradiktórneho procesu relevantnú ochranu strán sporu tým, že sudca musí usmerniť strany sporu o rozsahu dokazovania, ktoré mieni vykonať s uvedením predbežného právneho posúdenia veci okrem prípadu, keď už tak postupoval pri novom zavedenom inštitúte predbežného prejednanja sporu. Uvedená úprava smeruje jednoznačne k požiadavke na zabránenie vydávania prekvapivých, resp. nepredvídateľných rozhodnutí, nakoľko jej výsledkom by malo byť z hľadiska procesných práv účastníka vyjasnenie predmetu sporu, otázok dôkazného práva aj právneho posúdenia veci s patričným poučením procesných strán. Strana nemôže byť zbavená týchto práv ani postupom v zmysle ustanovenia § 297 písm. b) CSP.

16. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil bez preskúmania vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia. Vo zvyšnej časti sa rozsudku, ktorý nebol napadnutý odvolaním, odvolací súd nedotkol.

17. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude vec opätovne prejednať v zrušenom rozsahu s tým, že vo veci nariadi pojednávanie, následne vyhodnotí všetky dôkazy a zdôvodní, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých záverov vychádzal a ako ich skutkovo a právne vyhodnotil. Závery, ktoré prijal,

primerane vysvetlí tak, aby z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplývala jednostrannosť, a ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

18. Zároveň odvolací súd zrušil aj výrok o náhrade trov konania súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 396 ods. 3 CSP, podľa ktorého ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)